

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Vzajemno podporno društvo v Ljubljani“.

Na stvarno kritiko, katero smo priobčili v sobotni številki o zadregi, ki jo je pod gorenjim naslovom ustanovila ultra-klerikalna gospoda, odgovarja nam predvčerajšnji „Slovenec“. Prečitavši ta odgovor, prišli smo do prepričanja, da bi monsignor Luka Jeran storil prav zaslužno delo, ko bi začel nabirati milodarov za sestavo misijona, ki naj bi se odposlal učiti olike domače divjake, ki semtertja izza plota „Slovenčevega“ s krepelci in koli napadajo vse tiste, ki si predrznejo imeti lastno prepričanje. „Laž, neumnost in norost“ očita nam resnicoljubni, pametni in skrajno modri člankar „Slovenčev“.

Odgovarjati na take izbruhe divje strasti je jako nevhvaležno delo. Mi bi jih tudi zares prav lahko čisto ignorovali, ker vsi oni, ki so naš članek čitali z razumom, vedo, da so naše številke in naše konkluzije povsem točne in neovržne in ker vemo, da naš odgovor brez tega ne bode prišel pred oči onim „Slovenčevim“ naročnikom, katerim je bil pisan fini odgovor naši razpravi in katerim je sub obedientia canonica prepovedano čitati naš list. Le-ti bodo tedaj predvčerajšnje „Slovenčeve“ besede jemali za čisto zlato in obsojali nas — „brezverske framazone“ — ki se drznemo Ljubljanski ultra-klerikalni gospodi motiti kroge njihove ne samo in politice, temveč tudi in oeconomice. Ako smo se kljub temu odločili za odgovor, storili smo to le zato, da dokažemo duševno omejenost ljudi, ki očitajo nam neumnost in norost; ljudij, ki se čutijo poklicane ustanovljati in voditi denarne zavode. Pri tem sledili bodemo mislim „Slovenčevega“ člankarja — v kolikor je to pri brezmiselnosti, katero razodeva, sploh mogoče.

Pred vsem očita se nam laž, češ, da smo trdili, da mora član „vzajemnega podpornega društva“ plačevati obresti tudi tedaj, če posojilo vrne. Kdor je čital našo kritično razpravo, vé dobro, da mi kaj takega nikdar trditi nismo. Opozarjali smo le, da član, ki je vzel posojilo, mora od istega plačevati obresti, kljub temu, da z vlaganjem 50 krajcarskih tedenskih doneskov prav za prav to posojilo vrača in kljub temu, da mu zadruga od teh vlog ne

garantuje nikalih obresti, temveč obeta le jako problematično dividendo. Ako smo dejali, da ostanejo obresti sedem in pol leta jednake, sledili smo le duhu in jasnim določbam §§ 11. in 12. pravil „vzajemnega podpornega društva“, v katerih — kakor sploh v pravilih — ni nikjer govora o odplačilu posojila pred dokončano odsekovo dobo. Mi trdimo celo, da pravila ultra-klerikalne zadruge poznamo natančneje, ko „Slovenčev“ člankar, pa naj bi isti — kakor smo opravičeni soditi — sedel tudi v ravnateljstvu njenem. Po teh pravilih je vsakemu članu očitno jako problematična stvar vrniti dobljeno posojilo pred koncem odsekove dobe. Snovatelji zavoda na kaj takega sploh niso mislili; le tako se dá razkladati, da v pravila niso vzeli nikake določbe o predčasnem vračilu posojila. „Slovenčev“ zavijanje našega izvajanja ni torej nič drugega, ko dokaz njegove najivnosti in pa — žalibog tudi — zlobnosti.

Ako „Slovenec“ dalje trdi, da „vzajemno podporno društvo“ nikjer ne obeča 5%ne dividende, v isti sapi pa priznava, da je o tem pač govora v njegovem vabilu k pristopu, obsoja se tako polemizovanje samo po sebi. Če se tam govori, da se na 5%no obrestovanje sme računati po človeški previdnosti, je to obečanju podobno kakor jajce jajcu. Vsaj se nekaj tudi delničarjem „Slovenije“ niso garantovale obresti, temveč le v izgled stavile visoke dividende. Naj vendar „Slovenec“ povpraša pri možeh, ki so takrat kupovali delnice te družbe, če niso vse to zmatrali za obečanju. Vabila k pristopu sičar v trenutku nimamo pred seboj; vendar, ako je res, da se govori tam o 5%nem obrestovanju vlog in ne le o petih odstotkih izplačila, radi priznavamo, da smo se pri svojem kalkulu zmotili za okroglih 32 gld. in bi po tem takem član „vzajemnega podpornega društva“ bil v poluosmem letu pri 195 gld. prihranka na izgubi le za okroglih 66 gld., mesto 98 gld. 17 kr., kakor smo mi izračunili.

Kar odgovarja „Slovenec“ pod „tretjim vzgledom“, je le obžalovanja vredna nevednost, kakoršna bi bila na sramoto vsakemu četrtščolcu, tudi ko bi bil iz matematike imel dvojko v svojem spričevalu. Njegovemu matematičnemu znanju hočemo priskočiti nekoliko v pomoč, pri čemer pa izrečno naglašamo,

da se držimo 7 28 %ne obrestne mere, katere jedina sloni na določbah pravil „vzajemnega podpornega društva“. Poluletna anuitéte za posojilnično posojilo 200 gld., ki bi se imelo na gorenji način obrestovati in vrniti v 7 1/2 letih, iznašale bi pa 22 gld. 30 kr. Dolžnik plačal bi torej v tej dobi 334 gld. 50 kr., od česar bi na obresti pripadlo 134 gld. 50 kr. Nasprotno pa pri isti obrestni meri narastejo tedenska uplačila po 28 kr., ako se obrestujejo v 15 poluletnih obrokih na 200 gld in 2 kr. Banalna „Slovenčeva“ primera, da je $15 \times 7 \cdot 28 = 390 \times 0 \cdot 28$, s katero nas je pobiti hotel, v tem slučaju prav ničesar ne dokazuje. On je namreč pozabil, da so anuitéte pri posojilnicah urejene tako, da se pri obrestih, ki so v njih obsežene, jemlje ozir na sproti amortizovani kapital, da se morajo pa pri „vzajemnem podpornem društvu“ celo odsekovo dobo plačevati obresti po 28 kr. na teden.

Vrhunec nevednosti pa dokazuje „Slovenec“ pri „četrttem izgledu“. Da se naši čitatelji prepričajo o tem, podajamo jim še jedenkrat od besede do besede tekst §. 10., ki se glasi: „Član, ki ne plačuje redno tedenskih obrokov, mora za vsak zaostali teden od vsakega obroka plačati jeden krajcar kazni; če pa zaostane s plačilom več, nego štiri tedne, dva krajcarja, in tako po preteku vsakih daljnih štirih tednov en krajcar več od vsakega zaostalega obroka, tako dolgo, dokler ne spolni popolnoma svoje dolžnosti.“ Kdor zna čitati in logično misliti, bodo mu takoj jasne vse posledice skrajno trdih teh določeb. Le „Slovenec“ in z njim vred menda samo ravnateljstvo „vzajemnega podpornega društva“ ne umejo tega paragrafa, dasi so ga vendar menda nekateri izmed članov ravnateljstva skovali ali pa vsaj prepisali. Drugače vsaj ne bi mogli razumeti, kako prihaja „Slovenec“ do sklepa, da bi v slučaju, ko bi imel kdo doplačati 48 zamujenih obrokov, bilo mu treba plačati samo 3 gld. in 12 kr. zamudnih krajcarjev, dočim bi ta znesek plačati moral že samo od prvega 50 kr. iznašajočega obroka. Ker bi „Slovenec“ gotovo kaka matematična formula umljiva ne bila, podajamo mu tukaj prav poljudno izračunjen denarni efekt zamudnih krajcarjev za 48 tednov.

LISTEK.

Marija.

Izvirna noveleta. Spisal Lajoš.
(Dalje.)

„In to imenujete vi mestni ljudje zadoščenje! To je zadoščenje, ko je vse od spretnosti i slučaja odvisno. Gospod Lajoš, to so vendar krivi i nekrščanski nazori o zadoščenju.“

„Gospodična, svet tirja to,“ odvrnem malo v zadregi.

„Svet tirja to od vas! To je vedni izgovor, s tem se opravičujejo vsi, ki radi majhne razžaljive besede tirjajo kri razžaljivca. Za majhen pregrešek, ki se čestokrat nehoté izvrši, za jedno nepremišljeno besedo, pa — človeško kri. Prosim Vas, gospod Lajoš, je li to pravično? Ali je tako dejanje odpustljivo?“

Jaz sem bil vedno bolj v zadregi — a priznati tega nisem hotel.

„Vsaj ne teče večno kri.“

„Ne vedno, ne, a to ni zasluga taci junakov, to je zasluga slučaja in spretnosti. Ali ne pomislite, da je vsak dvoboj poskušen samomor in poskušen umor.“

„Poskušen samomor?“ vprašam začuden.

„Da, vsaj stavi slednji, ki se poda v dvoboj, svoje življenje v nevarnost, in to brez vsake pravice, ker življenje ni njegovo, je od Boga. In le oni sme življenje tirjati, ki ga je dal in le ta ga sme vzeti. Kdor kaj vzame, kar ni njegovega, je — oprostite — tat.“

„Oprostite, gospodična, to je prestrogo sklepano.“

„Ne, gospod Lajoš! Zdrav razum Vam pravi, da je tako. Ne sklicujte se vedno na svet, na običaj. Svet krivično sodi. Glejte! Človeka, ki ukrade bleb kruha, da uteši glad lačne svoje dece, imenuje svet tatu in se zaničljivo od njega obrača.“

„Vsaj je tudi tat,“ opazim jaz.

„A človeka pa,“ nadaljuje Marija, ne oziraje se na mojo opazko, „človeka pa, ki svojega bližnjega v krvavem dvoboju usmrti, takega imenuje svet — junaka, iščeč njegovega znanja, njegove družbe. In kdo je večji tat, kdo večjega zaničevanja vreden? Oni, ki je kradel kruh, da nasiti lačno deco, ali oni, ki radi malenkosti vzame družemu življenje ter strmolgavi s tem morda v nesrečo nedolžno obitelj? Sodite, gospod Lajoš.“

Bil sem poražen, a odjenjati nisem hotel.

„Gospodična,“ dejal sem, „svet onega, ki razžaljenje ne maščuje, imenuje tojzaljivca, očita mu, da nima poguma, in kaj takega si pač nihče ne želi.“

Marija je za trenotek molčala, menil sem, da je premagana.

„Vi menite, da bi Vas v tacem slučaju imenovali bojzaljivca, ki nima poguma?“

„Da, da, gospodična.“

„Pa bi bili Vi v istini bojzaljivec?“

„Menim, da,“ odvrnem tibo.

„Ne, gospod,“ reče Marija ter vstane. „V tem slučaju bi bili Vi res junak. Večjega junaštva je treba, ako se brez meča borimo s celim svetom in njegovim krivim nazorom, nego z mečem v roki proti pojedincu. In če je razžaljenje istinito in veliko — potem je večjega poguma treba, da je odpustimo, nego da je maščujemo.“

Bil sem premagan. Kmalu sva z Evgenom odšla. Mej potjo nisem govoril, tudi Evgen ne, a videl sem, da se je skrivoma z nekako zadovoljnostjo smehljaj. Domu prišedši odšel sem v svojo sobo, reki Evgenu „Lahko noč“. Vzel sem svoj dnevnik in zapisal:

„Večjega poguma je treba, da razžaljenje odpustimo, nego da je maščujemo.“

V sredo, dne 8. februvarja 1893.

Prvikrat:

Cavalleria rusticana.

(Kmetško viteštvo.)

Opera v jednom dejanju, uglašil Pietro Mascagni. Besede spisala G. Targioni-Tozzetti in G. Menasci. Kapelnik gosp. Fr. Gerbič. Režiser g. J. Nolli.

OSOBE:

Santuzza — gospa Milka Gerbičeva.
Lola — gospica Lujiza Daneševa.
Turiddu — gospod Josip Pavšek.
Alfo — gospod Marcel Fedyczkowski.
Lucia — gospica Gizela Nigrinova.

Kmetje, kmetice, otroci. Godi se v neki sicilijanski vasi.

V cerkvenem zboru poje iz prijaznosti oddelek pevskega zbora „Glasbene Matice“.

Novi kostumi.

Pred opero:

Ni moj ukus!

Dramatična šala. — Spisal Ig. Borštnik. — Režiser gospod Ignacij Borštnik.

OSOBE:

Jaroslav Pokorny — gospod Borštnik.
Ljudmila Malinova — gospa Borštnik-Zvonarjeva.
Natakar — gospod Danilo.

Dejanje se vrši na Dunaju.

Začetek točno ob 8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

Ustopenina:

Parterni sedeži I. do III. vrste 1 gld. 20 kr. Parterni sedeži IV. do XI. vrste 1 gld. — Balkonski sedeži I. vrste 1 gld., Balkonski sedeži II. in III. vrste 70 kr. — Galerijski sedeži I. vrste 50 kr. — Ostale vrste 40 kr. — Ustopenina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 60 kr. — Dijaške ustopenice 40 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici.

Prihodnja predstava bude v soboto, dne 11. februvarja 1893.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Tujci:

6. februvarja.

Pri **Mallé**: Buchtel, Kohner, Hartman, Ficht z Dunaja. — Fürst iz Budimpešte. — Suna, Perko iz Celja. — Lang iz Beljaka. — Peber iz Trsta. — Zynin iz Št. Martina. — Linossi iz Kočevja.

Pri **Slomu**: Mayer, Tauber z Dunaja. — Aussetz s Krškega. — Forberger iz Berolina. — Rizzotto iz Trsta. — Rambelli iz Št. Petra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. febr.	7. zjutraj	747.6 mm.	-20.2 C	sl. svz.	megla	
	2. popol.	746.0 mm.	-10.0 C	sl. szh.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	745.2 mm.	-14.0 C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura -14.7, za 14.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. februvarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	98.70	98.75
Srebrna renta	98.35	98.40
Zlata renta	117.10	117.25
5% marčna renta	101.80	101.80
Akcije narodne banke	1000.—	993.—
Kreditne akcije	323.30	322.60
London	120.90	120.90
Šrebro	—	—
Napol.	9.61 1/2	9.61 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.69
Nemške marke	59.22 1/2	59.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147 gld. — k.
Državne srečke iz l. 1864	100	194
Ogerska zlata renta 4%	114	60
Ogerska papirna renta 5%	101	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	130
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	60
Kreditne srečke	100 gld.	193
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	243	50

Štev. 2293.

Razglas.

(113—3)

Ker je uradno dokazano, da se je unela v jednom tukajšnjem hlevu pri goveji živini

kužna bolezen na gobcih in parkijih

se lastnikom goveje živine in prašičev naroča, da naj natančno opazujejo svojo živino, in če bi zaznali znamenja bolezni, kakor: unetje žleznate kože v gobcu, male mehurčke ali ugnide v čeljustih, ali če živina težko je in prežvekuje, ali da ima jednako unetje in rane na parkijih, da to takoj naznanijo podpisnemu magistratu.

Kdor bi to razzanilo opustil, kaznoval bi se z zaporom do dveh mesecev ali z glóbo do 300 gld.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 1. februvarja 1893.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša iskreno ljubljena mati, stara mati in teta

Marija Semen

včeraj ob 7. uri zjutraj, po dolgi bolezni, v 76. letu svoje starosti, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bude jutri, 8. t. m., ob 5. uri popoldne iz deželne bolnice na mirodvor pri sv. Kristofu. Nepozabno ranjco priporočamo v blag spomin.

V Ljubljani, dne 7. februvarja 1893.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Potr od žalosti vsled prerane smrti svojega iskreno ljubljenega, nepozabnega brata, gospoda

Karola Vončine

Idriji

izrekam v lastnem kakor tudi v imenu moje toli težko prizadete svakinje — s 6 nedoletnimi in nepreskrbljenimi otroci — vsem njegovim gospodom predstojnikom in kolegom, kakor tudi vsem prijateljem, znancem in sorodnikom za izkazano sočutje in toli častno, mnogobrojno in gniljivo spremstvo do zadnjega počivališča najtoplejšo in najprisrčnejšo zahvalo.

Rabel (Koroško), dne 5. februvarja 1893.

Žalujoči brat

Anton Vončina,

(137)

c. kr. rudniški nadtopilničar.

Dekle

(133—1)

pošteno in izobraženo, išče se za gostilno in prodajalnico. — Več se izve v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Notarskega kancelista

vzprejme s 1. marcem notar v Ljubljani. Prosilci morajo se izkazati, da so že bili v jednaki službi, da so trezni, popolnoma sposobni, zanesljivi in da imajo lepo in hitro pisavo.

Ponudbe naj se dopošljejo upravnistvu „Slov. Naroda“ do 15. februvarja. (94—5)

Komí

z dobrimi spričevali, slovenskega in nemškega jezika zmogel, vojašine prost, kateri ima tudi zmožnost kupčijo samostojno voditi, se takoj vzprejme. — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (138—1)

Čast mi je s tem naznaniti, da sem

vinsko trgovino

v Kolizeju

z današnjim dnem odstopil gospodu

Petru Rambelli-ju.

(112—2)

Spoštovanjem

Ljudevit Fantini.

V Ljubljani, dne 4. februvarja 1893.

Josip Medved

Judita Medved roj. Schuha

poročena.

(141)

Brez vsacega drugega naznanila.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost. Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.

„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 08 „ popoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—26)

MAGGIJEVA zabela za juhe pri Jeglič-u & Leskovic-u. (21)

Čevlji za ples po gld. 1.80 in više (139—1)

Anton Cerarju, Šelenburgove ulice.

Podpisancu je čast naznanjati, da bude tri dni od danes naprej

14 garantirano pristnih

starih italijanskih

gOSLIJ

vse od glasovitih mojstrov, kakor:

Stradivari-ja, Guarneri-ja, Amati-ja iz Kremone, 2 od Guadagnini-ja itd.

po ceni prodajal.

Dobiti ga je moči v hotelu „pri Slomu“ št. 26 od 10.—12. ure popoldne in od 3.—6. ure popoldne.

(136—1)

Giovanni Rizzato.

Razglas.

Podpisani občinski urad v Šmartinu pri Litiji naznanja, da je c. kr. deželna vlada dovolila

dva živinska semnja

in sicer:

v torek po 14. februvarju, t. j. po sv. Valentinu, in

v torek po 8. septembru, t. j. po Mali maši.

Oba letošnja semnja bude prignana živina mitnine (cola) prosta.

Občinski urad v Šmartinu pri Litiji

dne 31. januarja 1893.

lg. Zore, župan.

(140—1)

Obroki	Znesek obroka	Znesek zamudnih krajev	Obroki	Znesek obroka	Znesek zamudnih krajev
1. obrok	—50	3·12	25. obrok	—50	—84
2. "	—50	3—	26. "	—50	—78
3. "	—50	2·88	27. "	—50	—72
4. "	—50	2·76	28. "	—50	—66
5. "	—50	2·64	29. "	—50	—60
6. "	—50	2·53	30. "	—50	—55
7. "	—50	2·42	31. "	—50	—50
8. "	—50	2·31	32. "	—50	—45
9. "	—50	2·20	33. "	—50	—40
10. "	—50	2·10	34. "	—50	—36
11. "	—50	2—	35. "	—50	—32
12. "	—50	1·90	36. "	—50	—28
13. "	—50	1·80	37. "	—50	—24
14. "	—50	1·71	38. "	—50	—21
15. "	—50	1·62	39. "	—50	—18
16. "	—50	1·53	40. "	—50	—15
17. "	—50	1·44	41. "	—50	—12
18. "	—50	1·36	42. "	—50	—10
19. "	—50	1·28	43. "	—50	—08
20. "	—50	1·20	44. "	—50	—06
21. "	—50	1·12	45. "	—50	—04
22. "	—50	1·05	46. "	—50	—03
23. "	—50	—97	47. "	—50	—02
24. "	—50	—90	48. "	—50	—01
vкуп . . . 24— 53 54					

Ali naj „Slovenec“ vračamo nemilo za nedrago? Ne maramo storiti tega, kajti njegovi strastni izbruhi ne dosegajo našega zaničevanja. Zares, za tako zadrugo, kakoršna je „vzajemno podporno društvo“ ne zavidamo gospodov iz šenklaškega farovža. Če trdi „Slovenec“, da je čul pred kratkim iz popolnoma zanesljivega vira, „da je bila pri naših naprednjakih že julija lanskega leta sklenjena stvar zasnovati popolnoma slično društvo“ in „da so imeli v ta namen že sestavljen osnovni odbor“, mogli in smeli bi ga sicer pozvati, naj nam imenuje oni „popolnoma zanesljivi vir“, ko bi ne vedeli, da mu nikdar ni bilo veliko za resnico.

Za nas in za vse razsodne ljudi je s tem pravda končana. Obsodba naša pa se slej ko prej glasi, da je „vzajemno podporno društvo“ izkoriščevalna naprava v pravem pomenu besede in da ultra-klerikalna stranka ne bode žela lovorik zaradi nje ustanovitve.

Državni zbor.

Na Dunaji, 7. februarja.

Zbornica končala je v današnji seji razpravo o proračunu za obrtna učilišča in se lotila točke o ljudskih šolah. Splošno se pričakuje, da pride pri tej točki do velike in pomembne šolske debate in na to kaže tudi današnji govor nemško-nacionalnega poslanca dra. Krausa, ki je levičarje malo zbadal. Slovenski posl. Robič je govoril o slovenskih šolskih težnjah s posebnim ozirom na Koroško.

Začetkom seje odgovarja ministerski predsednik grof Taaffe na nekatere interpelacije, potem pa začne zbornica debato o naučnega ministerstva proračunu, in sicer o točki „obratno šolstvo“.

Posl. Schwarz toži, da je po zakonu obrtno

šolstvo sicer deželna zadeva, da pa je vendar strogo centralizovano. Uzrok je ta, da si lasti država neomejeno ingerenco na vse institucije, katere financijelno podpira, vrh tega pa deluje še naredbenim potem tako, da so sedaj zakoni že popolnoma iluzorni. Vlada skrbi kakor pri vseh drugih rečeh tudi pri obrtnem šolstvu samo za Nemce, kakor da hoče samo Nemce izobraziti, druge narode pa obrniti v takem stanju, da bi Nemcem ne mogli delati konkurence.

Posl. Schier predlaga resolucijo o obrtnem muzeju v Budejovicah; posl. Kramář zahteva razne pomočne naredbe za izdelovalce steklenih biserjev na Češkem, sicer bo narod moral misliti, da nima država zanj nič, kakor vojake in žandarje; posl. Fanderlik govori o obrtnih šolah na Moravi.

Vladni zastopnik grof Latour pojasnjuje razmere na obrtnih šolah v čeških deželah, povdarjajoč, da vlada z največjo naklonjenostjo skrbi za to stroko šolstva, da pa ustanavlja nove zavode le tam, kjer je potrebno, ker se boji, da bi postale razmere za učence obrtnih šol jako slabe, ako bi se njih število preveč pomnožilo.

Posl. Kindermann govori o učnih zavodih za babice na Češkem; posl. Hauck o neki obrtni šoli Dunajski; posl. Morre nasvetuje, naj se ustanovi strokovna šola za mlinarje in peke; kdor je kdaj pokusil komis, ta vé, da pekarska umetnost še ni na vrhuncu svojega razvoja; posl. dr. Kronawetter govori o razmerah Dunajskih pekov; posl. Pergelt zahteva zvišanja subvencije obrtni šoli v Warnsdorfu.

Ko je še poročevalec posl. Beer na kratko odgovarjal na razne opazke in nasvete, vzprejme zbornica to točko in začne razpravo o proračunski točki „ljudske šole“.

Posl. dr. Kraus govori ugodno o dijaških igrah, ker se na ta način varujejo dijaki slabe družbe ter zahteva, naj vlada simpatično podpira teženje žensk po izobrazbi, uzrši se pri tem v vzgled drugih modernih držav. Govornik se bavi na to z razmerami nemških šol na južnem Tirolskem in na Češkem ter pravi, da se morajo Nemci s pomočjo „Schulvereine“ braniti slovanske poplave. (Posl. dr. Dyk: V schulvereinskimi šolah so večinoma slovanski otroci!) Nemške levice popularnost trpela bi veliko škodo, če bi se ne upirala klerikalcem od vlade danim obljubam, katere napovedujejo, da se bodo eskamotirale vse svobodomiselne pridobitve. Na shodih katoliške šolske družbe se govori vedno le o bojih in o orožju, kar je v čudnem protislovju z duhovniškim poklicem.

Posl. Robič govori o slovenskih tirjatvah gledé ljudskih šol. Goriški in Tržaški Slovenci prosijo že več let slovenskih šol, a zaman. Jako žalostne so razmere na slovenskih ljudskih šolah na Koroškem; Slovenci nikakor ne gonijo nemščine iz ljudskih šol na Koroškem, ampak sami zahtevajo, da se uči, kjer je to potrebno, kjer to zahtevajo roditelji, a le na podlagi materinega jezika. Govornik izjavlja, da bodo slovenski poslanci vedno odločno zagovarjali interese svojih koroških rojakov. Razprava se na to zaustavi.

Prihodnja seja jutri.

Marijino, že davno slutiti. Dolžnost bi mi bila, moja opazovanja razodeti Evgenu, a počakati sem hotel, prepričati se do dobrega, da se ne motim. Želel sem, da bi se, pa se nisem: po Mariji je segala bela žena, blede smrt svojo koščeno roko — v njenem telesu je razsajala jetika, tiho, brez znatnih zunanjih znakov, liki črvu v zdravem, rudečem jabolku, zunaj je lep, a znotraj razjeden, gnjil. Tudi Mariji se ni poznalo, da nosi smrt v svojem telesu, a nosila jo je, in vedela, da jo nosi, in to je bil vzrok njenega čudnega vedenja. „Ubogi Evgen,“ vzdihnil sem, „veseliš se, ko bode najblažje bitje, kolikor jih je videlo tvoje oko — na veke tvoje, veseliš se trenutka, ko bodeš radostnega srca dejal: moja, a mej tem pa snubi blede smrt tvojo zarodeno. Ubogi Evgen.“

Necega lepega jutra snidem se z Marijo na vrtu. Evgena ni bilo doma, odšel je po opravilih v bližnje mesto. — Bilo je še zgodaj; po cveticah so trepetale rosne kapljice, bliščeče se v solnčnih žarkih, kakor tisoče biserov. Marija je hodila z upognjeno glavo in križem sklenjenima rokama na prsih mej gredicami. Včasih je krčevito stisnila pest: smrtni črv zasajal je strupene svoje zobe v mlado življenje. (Dalje prib.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. februarja.

Usoda vladnega programa.

Vsi trije veliki parlamentarni klubi, katere je hotela vlada zvesti v svoj tabor, odklonili se predloženi jim program s kolikor toliko rezkimi resolucijami. Najnovejša vladna akcija, začeta in izvedena s tako velikim aparatom, se je torej izjalovila, program, izdelan za kartelne stranke, je ostal samo vladni program. Parlamentarne večine tudi ni, niti kartelne, niti koalicijske, niti trozvezne; vlada je dosegla samo to, da bodo veliki klubi glasovali za državni proračun in za druge vladne predloge, in več grof Taaffe niti ne potrebuje. Vladne stranke se bodo pogajale samo od slučaja do slučaja z vlado, ne pa med soboj. Splošno se sodi, da je postala parlamentarna situacija slabša, kakor je bila zadnji čas, predno je poslanska zbornica zavrgla dispozijski fond. Zlasti programsko točka o cerkvenopolitičnih in šolskih vprašanjih je svobodomiselne stranke neprijetno iznenadila in čim pride v parlamentu v razpravo proračun o ljudskih šolah, provocirali bodo levičarji veliko šolsko debato. Bojni prapor bo razvil poslanec Ed. Süß. Tudi mladočeški poslanci so se že odločili, da se izrečejo zoper vladne obljube gledé šole in določili za govornike v tej debati poslanca: Adamka, Seichert, Sokola in Herolda.

Novinarski glasi o vladnem programu.

V popolnitev včerajšnjega našega članka navedimo še, kar pišeta dva sicer si nasprotna lista, mladočeški „Narodni Listy“ in konservativni „Czas“, glasilo poljskega kluba. „Narodni Listy“ prinašajo članek „Fiasco Taaffeovega programa in blamaža zmernih strank“ ter pravijo: Navzlic temu, da so vse stranke zavrgle vladni program, navzlic temu ne bo grof Taaffe odstopil. In zakaj? Ker živimo v Avstriji, kjer ni niti sledu pravemu parlamentarizmu, kjer večina poslancev ne sestavlja ministerstva, ampak ministerstva večino in to na podlagi programa, ali pa brez programa. Prepričani smo, da grof Taaffe svojega poraza ne sodi tragično, in tako je prav, saj druga konservativna in liberalna ministerstva tudi tega niso storila, kadar so doživela enak poraz. — „Czas“ piše: Vsak stavek v tem programu je tako zavarovan z ugovori in klavzulami, da je težko uganiti, ali je vodilno misel iskati v trditvi ali v zavarovanjih. Prepričani smo, da boče nemška levica delovati državi v korist, obsojamo pa njena načela in sredstva, katerih se poslužuje. Pri stvarjanju skupnega parlamentarnega programa ne sme iti za borbo z interesi strank, ampak osvedočiti se je, če je v programih posameznih strank dovolj točk, katere so vsem strankam prilagodene. Sedanje posestno stanje je šimera, fantastična ovira naravnemu razvoju narodnosti. Določba vladnega programa o uredbi jezikovnega vprašanja je kompliment levičarjem, kateri ostane brez praktičnih konsekvencij. Program, katerega je izdelala vlada, ne more vzpodbuditi poljskih poslancev, da bi sodelovali pri stvarjanju konstantne parlamentarne večine. — Praška „Politik“ prinaša zanimiv dopis z Dunaja, v katerem čitamo, da je program vzbudil velik smeh pri vseh strankah; neki levičar je rekel: to je kemično očiščen nič, jeden najodličnejših članov Hohenwartovega kluba pa je rekel: program je jako primeren sedanji dobi; vprašan, zakaj prav sedanji dobi, je odgovoril: ker je sedaj predpust. — Levica je še najbolj zato zadovoljna, ker ji ni treba izpolniti svoje grožnje in prestopiti v opozicijo, zato ker se je rešila iz zagate, v katero je bila prišla o Kuenburgovi krizi.

Najboljši naši prijatelji.

Nemški konservativci, ti preslavljeni najboljši naši prijatelji, razkrijejo časih seveda nehoti svoje pravo mišljenje gledé jezikovnih naših tirjatev. „Grazer Volksblatt“, pišo o vladnem programu, zapisal je gledé točke, s katero se napoveduje nemški državni jezik seveda pod imenom „sredstvo za splošno porazumevanje“ nastopne besede: Das allgemeine Verständigungsmittel der deutschen Sprache gefällt uns nicht übel. — Verujemo! Mi to že davno vemo, le drugi rojaki tega nočejo vedeti!

Ogerska kriza.

Madjarski listi, služeči narodni ali Apponyijevi stranki, pišejo zopet nenavadno mnogo o novi ministerski krizi in sicer na takov način, da vsa poročila gotovo niso popolnoma utemeljena. Tenor tem člankom je, da je Wekerle na Dunaji s svojimi predlogi popolnoma propadel. Lajoš Tisza, madjarski minister pri cesarskem dvoru, dobil je od svoje vlade nalog, naj izposluje, da bi cesar se za nekaj časa preselil v Budimpešto ter tam pokazal na dvornih plesih in pri drugih takih prilikah, da odobrava program vladne stranke in sicer zato, da se zapreči razpad te stranke. Vzlic temu, da je tudi ministerski predsednik Wekerle, mudivši se te dni na Dunaji, skušal plivati v tem zmislu, je cesar vendar odklonil ta nasvet. V zvezi s tem poročilom se pripoveduje, da hočejo dvorni krogi spraviti na krmilo

Willst du erfahren was sich ziemt,
So frage nur bei edlen Frauen an.

A pri vsem svojem občudovanju, katero sem gojil do Marije, opazil sem nekaj, kar mi ni ugajalo, kar me je vznemirjalo. Opazil sem, da je Marija v gotovih trenutkih sredi najživahnejšega razgovora umolknila in nemo zrla v tla. Ta malenkost obudila je mojo pozornost. Sklenil sem ji priti na sled. Kmalu sem našel vzrok, vzrok, katerega sem se silno prestrašil, ako bi ga bil moral kot medicinec, katerega je na prvi hip osupnilo belo-rudeče lice

avtoritativno ministerstvo z Benjaminom Kallayem, sedanjim državnim finančnim ministrom, na čelu. Iz vsega tega če ne popolnoma, pa vsaj deloma resničnega pisanja je razvidno, zakaj je postalo razmerje mej vlado in Apponyijevo stranko tako slabo.

Vnanje države.

Natalija in Milan.

Ruski listi pozdravili so iz začetka porazumljenje mej Milanom in Natalijo jako simpatično, sedaj pa pišejo nekam previdno. „Novoe Vremja“ priobčuje dopis iz Belega Grada, v katerem pravi, da je veselje, nastalo vsled porazumljenja, umaknilo se strahu, da bi Milan mogel zopet pridobiti kaj upliva v Srbiji ter pomagati na krmilo naprednjakom Garašaninove barve. To bi se utegnilo pokazati pri volitvi tretjega regenta. — „Novosti“ naznajo, da so govorice o Milanovi vrnitvi popolnoma neosnovane. Skupščina bo razveljavila ukrep, s katerim je bila iztirana kraljica Natalija tako da se bo ta mogla vrniti, a Milan sam ne pride več v Srbijo, ker se je formalno in pravoveljavno odpovedal vsem svojim pravicam kot oče, kot bivši kralj in kot srbski državljani. — Tega mnenja so tudi srbski listi. Vrh tega je vesel Milan jako kompromitiran, ker ga tožari bivša njegova maitressa, neka Pariška balerina, zahtevajoč od njega pol milijona frankov.

Rusija in Nemčija.

V nemških listih je zlasti zadnje dni mnogo čitati o približevanju Nemčije in Rusije. Govori se, da je to približevanje dobilo konkretnjšo obliko pri posetu ruskega careviča v Berlinu. Carevič je potoval baje vsled izrecne želje careve v Berlin in sicer v namen, da zagotovi nemškega cesarja o miroljubnih namenih ruske politike. Izjavil je baje tudi, da mej Rusijo in Francijo ni nikake formalne zveze. Vse to je carevič sporočil nemškemu cesarju koj v prvi dan njegovega prihoda in to v navzočnosti ruskega poslanika Šuvalova. Vsled teh pojasnil se je nemški cesar zopet približal staremu prijateljstvu z Rusijo, posledica pa bo, da se v kratkem snideta ruski car in nemški cesar.

Domače stvari.

— (Osebnosti.) Višji štabni zdravnik in načelnik sanitetskemu oddelku 14. voja, gospod dr. Valentin Janežič, najstarejši brat pokojnega prof. Antona Janežiča in nadporočnika Simona Janežiča je na lastno željo umirovljen. Za njega izborna službovanje tako za časa vojne kakor v miru sporočilo se mu je Najvišje priznanje.

— (Slovensko gledališče.) Današnja piva predstava Mascagnijeve opere „Cavalleria rusticana“ je muzikalen dogodek za Ljubljano in smemo le hvaležni biti „Dram. društvu“ in vsem udeležnim močem, da se je to slavno delo uprizorilo prvič v Ljubljani na našem slovenskem gledališkem odru. Gledališče bode brez dvoma natlačeno polno.

— (Vabila na Sokolovo maskarado) prišla so se že razpisovati in se naprosijo vsi oni, kateri želijo obiskati maskarado, a niso dobili nobenega povabila, da se obrnejo do Sokolovega odbora. Vstopnice dobivajo se le na ime vabljenih osebe dne 9., 10. in 11. svečana 1893 v prodajalnici gosp. F. Sossa v Špitalskih ulicah in dne 12. svečana 1893 dopoldne od 10. do 12. ure in popoldne od 2. do 5. ure v Ljubljanski čitalnici na Turjaškem trgu hiš. št. 4.

— (Maskarada Ljubljanskega „Sokola“.) Kakor se nam poroča, bode tudi letos tamburaški zbor impregarija Nemoja iz Babine grede obiskal maskarado „Sokola“, ker je bil lani tako prijazen vzprejet. Namenjena je bila tudi skupina afriških tamburašev ali grozni mraz zadnjih dni jo je uničil in je zmrznila. Nadejamo se, da kritični dan 10. februarja mine srečno, in da ne zmrzne mej potom še Nemojeva družba. Tega se ne bojimo sicer, ker vemo, da so Nemojevi tamburaši čvrsti junaki in da ne bodo oni obračali — vremenski prerok Falb pa obrnil. Torej na veselo svidenje pustno nedeljo v dvoranah starega strelišča!

— (Za kolesarje.) Trgovinsko ministerstvo odredilo je z ozirom na varnost železniškega prometa, da se kolesarji, ki vozijo po cestah vodečih ob železnicah po noči, ne smejo posluževati svetilk z barvanimi stekli.

— (Starinske najdbe.) V centralni komisiji za umetniške in zgodovinske spomenike predaval je g. Jarnej Pečnik iz Krškega o starinskih najdbah pri izkopavanjih v gozdu na Sv. Magdalenski gori pri Šmarji in o drugih najdbah.

— (Vinorejca.) Ob desnem in levem bregu Save, v Krškem in Breškem okraju se kmetje počenajo živo zanimati za vinoreja z ameriškimi trtami

ter že pridno prekopavajo vinograde in iščejo trt. Kmetijska družba kranjska podpira to prizadevanje na Krškem vinorejsko društvo pa na Vidmu. Zasadili so že več vinogradov z ameriškimi trtami nekatere občine Kostanjeviškega okraja in pa razne graščine in posamični posestniki. Tako se utegne vendar zopet nekoliko opomoči vinoreja, ki je bila nekdanj cvetoča v teh krajih.

— (Zdravstveno stanje.) V Litijem okraju razširja se že nekaj mesecev epidemična škrlatica v nekaterih občinah. Zbolelo je dozdaj 77 otrok, izmed katerih jih je 25 umrlo, 52 pa ozdravelo. Zda je epidemija ponehala. — V nekaterih občinah na Dolenjskem pokazala se je po novem letu davica epidemično. Tako v Mokronogu, Tržišču in pri sv. Križu. Zbolelo je dozdaj 36 otrok, izmed katerih jih je umrlo 16, ozdravelo 8, 12 pa je še bolnih. — V Idriji ponehuje hripa in novi slučaji niso več tako hudi, kakor to potrjujejo vsi zdravniki.

— („Slovenski obrtnik“,) priloga Celjski „Domovini“, prinaša v svoji 2. številki pravila občeslovenskega obrtnega društva, katero ima svoj sedež v Celju in razteza svoje delovanje po vseh slovenskih pokrajinah. Opozarjamo vse slovenske obrtnike, ki se zanimajo za to društvo, na imenovano številko „Slov. Obrtnika“.

— (Teharska podružnica sv. Cirila in Metoda) ki je zadnje dni minulega meseca slovesno praznovala svoj prvi občni zbor jstee že nad 70 članov, namreč 4 pokrovitelje, 4 ustanovnike, nad 30 letnikov in nad 30 podpornikov. Zabava pri prvem občnem zboru je bila prav živahna in je bilo navzočih mnogo odličnih gostov iz raznih slovenskih krajev.

— (Ljutomerska podružnica sv. Cirila in Metoda,) ki se je osonovala lanske jesen, napreduje prav lepo. Predsednik ji je gosp. dr. Jožef Rakež, podpredsednik pa dekan g. Ivan Skuhala. Podružnica šteje že nad 100 udov in se posebno tudi zavedno kmetsko prebivalstvo zanima zanj in se bode število članov s časom gotovo še bolj pomnožilo, ker ljudstvo spoznava čim dalje bolj korist družbe sv. Cirila in Metoda, ki brani slovensko dečo ponemčevanja.

— (Novo bralno društvo) se ustanovlja v Veliki Nedelji na spodnjem Štajerskem. Pravila predložila se bodo bodoči teden v potrjenje. Gotovo bode tudi to društvo delovalo prav koristno za razširjevanje narodnega duha po vsej okolici.

— (Slovenski klub na Dunaji) priredi v soboto dne 11. svečana t. l. četrti svoj večer v tej sezoni v restavraciji „Zum alten Schottenthor“ I. Schottengasse 7. Berilo ima g. Jos. Mantuani, redni član c. kr. zavoda za raziskavanje avstrijske zgodovine na vseučilišču Dunajskem. Berilo je naslov: „Tri dni ob Sprevi“. Na tem večeru bodo prvič igrali gg. tamburaši slav. akad. društva „Slovenije“. Na dnevnem redu je tudi petje. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Naslednji večeri slovenskega kluba bodo: 11. marca, 8. aprila, 13. maja in 10. junija. Berila so obljubili: Gosp. prof. J. Stritar za 11. marec, dalje gg.: prof. dr. J. Pajk, dr. K. Štrekelj, dr. P. Turner, dr. Fr. Simonič, dr. M. Murko, dr. A. Homan, Fr. Svetič, J. Hönigman in A. Vavpotič.

— (Slovinci v Egiptu.) Naši rojaki se že zdavna radi selijo v Egipt. Avstro-ogerski konzulat je preštel, koliko naših državljanov se je nabajalo dne 31. decembra 1890 v Egiptu ter našel, da je bivalo omenjenega dne samo s Primorskega 1509 oseb obojega spola in sicer iz okrajnega glavarstva Goriškega 774, iz Trsta in okolice 465, iz druge Goriške 206 in iz Istre 64. Zanimiva je razmera teh naših sodržavljanov po spolu, ker je med njimi 1184 žensk: iz Goriške okolice 737, (428 neomeženih), iz Trsta in okolice 276, 157 iz ostalega Goriškega in 14 iz Istre. Kranjcev je v Egiptu 121 (96 žensk), iz Štajerske 47 (43 žensk) in iz Koroške 46 (43 žensk.) Najmanj Avstrijcev v Egiptu je iz Moravske, t. j. 9. Iz slovenskih dežel biva največ državljanov (1923) v Aleksandriji (iz Goriške okolice vsi, razven jednega), potem v Port Saidu (289) in v Ismaili (70.) Vseh Avstrijcev v Egiptu je 6118 in sicer v Aleksandriji 3245, v Kairi 1500, v Port-Saidu 835, v Suezu 249, v Ismaili 227 itd.

— („Amerikanski Slovenec“.) Po mnogih neprilikah na novo zopet izhajajoči „Amerikanski Slovenec“, ki se je lanske leto preselil iz

Čikaga v Tower in tam v mesecu marcu začel romati mej slovenske rojake v Ameriki, „prerojen, ves nov“, praznoval je koncem minulega leta s svojo 52. številko prvo obletnico. V uvodnem članku poudarja, da zdaj stoji na trdnih nogah ter se zahvaljuje vsem podpornikom in sotrudnikom, proseč jih, da mu ostanejo verni tudi nadalje. Časnik, pisan v domačem slovenskem jeziku, je ameriškimi Slovincem jako potreben. S svojim domačim časnikom kažejo pa tudi Slovinci drugim narodom, da so mej njimi tudi oni in da se čutijo sposobne korakati z njimi v jedni vrsti. Bog daj srečo tudi za naprej!

— (Predsednik po komandi.) V Zagrebu bil je voljen predsednikom „Glasbenega zavoda“ od uradnikov in železničarjev, ki so bili kar komandirani, Križevački škof Drohobetzky, rojen Rusin iz Ogorske, po svojem političnem prepričanju pa pristen Madjar. Opozicijski listi poudarjajo, da je sramotno za Hrvate, da se na mesto pokojnega zaslužnega viteza Cuculića ni postavil domačin. S škofom Drohobetzkim — pravi „Obzor“ — ulazi v glasbeni zavod madjarska državna ideja! Res tužna majka!

Razne vesti.

* (Dijaški izgredi v Lvovu.) Ker je letos sto let, odkar se je razkrojila poljska država, sklenili so poljski rodoljubi žalovati ta predpust in ne prirejati nikakoršnih hrupnih veselij. V Lvovu pa so nekatera društva vendar ravnala proti temu in to je prouzročilo hude izgrede. Dijaki napadli so omenjenih društev prostore in prišlo je do boja s policijo. Zaprtih je bilo 54 dijakov, katere pa je policija večinoma zopet izpustila. Pričela se je kazenska preiskava.

* (Zavstavljen disciplina preiskava.) Disciplinarni senat kurije v Budimpešti zavstavlja je disciplinarno preiskavo, katero je pričela Aradska odvetniška zbornica proti trem rumunskim odvetnikom, ki so bili člani rumunske deputacije na Dunaj. S tem je torej ta stvar madjarskih šovinistov v Aradu rešena.

* (Odredbe proti koleri.) Po inicijativi avstro-ogerske vlade bode morda že tekom tega meseca zboroval v Draždanah mejnarodni sanitarni kongres, da določi kako usj postopajo vse države skupno v obrambo proti koleri.

* (Volkovi raztrgali so) nedavno, kakor se poroča iz Lvova, vojaka, ki je stal na straži v nekem oddaljenem fortu in trdnjavi v Przemyslu.

* (Prvi meščanski ples v Sarajevu) bil je sijajen in so se ga vdeležili zastopniki vseh narodnostij in veroizpovedanj. Tudi dobrodelni namen dosegel je popolnoma, kajti donesel je dobrotnim zavodom Sarajevskim lepo vsoto nad 1600 goldinarjev.

* (Boj mej orožniki in potepuhi) Blizu Milana prišla sta dva karabinijerja štiri potepuhe, ki so se pa obupno branili in se je pričel prvi boj mej orožniki in potepuhi. Jeden karabinijerjev in jeden potepuhov ostala sta mrtva.

* (Viharji v Črnem morju.) Pri viharjih, ki so bili poslednje dni posebno silni v Črnem morju, potopilo se je sedemnajst jadrenih ladij. Francoska ladija „Teodora“ razbila se je pri Gallipoli. Kapitan in trinajst mornarjev našlo je smrt v razburkanih valovih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. februarja. Cesar vzprejel včeraj v avdijenci princa Danila črnogorskega.

Lvov 8. februarja. Knez Lev Sapieha umrl.

Atene 8. februarja. Na otoku Zanti bil zopet močan potres, katerega je bilo čutiti tudi v Patrasu in v Kefaloniji.

Pariz 8. februarja. „Petit Parisien“ naznaja, da se v Marzilji razširja kolera. V ponedeljek obolelo 12, umrlo 7 oseb; včeraj obolelo 37, umrlo 12 oseb.

Madrid 8. februarja. Na volilskem shodu rekel Salmeron, da je Špansko rešiti le če se prelevi v republiko ter očital Sagasti, da je njegov liberalizem še dosti manj vreden, kakor Canovin klerikalizem. Salmeron končal s pozivom na portugeške republikane, naj odpravijo monarhijo in pomagajo s španskimi somišljeniki ustanoviti združeno iberiško republiko. V vsi Španski začeli so se republikanci živahno gibati.

London 8. februarja. Poslanska zbornica je z 276 proti 109 glasom zavrgla adretni amendement vodje delavske stranke Keir-Hardisa, kateri je nasvetoval, naj se izreče obžalovanje, da v prestolnem nagovoru ni bilo niti besedice o položaju delavcev.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ. Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 škatljici se ne razpošilja. 5 (18—2)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

7. februarja.

Pri **Maliči**: Schmidt, Weiss, Gebhardt, Kollerman z Dunaja. — Pittner iz Brna. — Kaplja iz Litije.

Pri **Slonu**: Suro, Reiner z Dunaja. — Falkenau iz Prage. — Kastner iz Celovca. — Enli iz Trsta. — Pollak iz Trbiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Abram, Ortolani iz Trsta. — Neuman iz Maribora.

Umrli so v Ljubljani:

5. februarja: Jera Petač, mestna uboga, 76 let, Karlovska cesta št. 7, marasmus senilis. — Marija Jalen, krojačeva žena, 26 let, Poljanska cesta št. 27, jetika. — Ana Obst, poštnega sprevoznika vdova, 70 let, ulice na Grad št. 5, marasmus senilis.

6. februarja: Vilhelmina Lilsdorf, učiteljica na glasovir, 52 let, Gospodske ulice št. 9, pleurit exudat. — Apolonija Jerina, posestnica, 77 let, Žabjak št. 13, marasmus senilis. — Helena Tekavc, delavčeva žena, 59 let, Žabjak št. 12, plućnica. — Marija Peterkel, delavčeva žena, 64 let, Poljske ulice št. 11, jetika. — Franc Anžič, kajzar, 40 let, Illova št. 40, meningitis.

V deželni bolnici:

5. februarja: Gregor Candido, gostač, 75 let, plućnica.

6. februarja: Marija Semen, gostija, 75 let, ostarelosti.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. febr.	7. zjutraj	746.3 mm.	—18.0 C	sl. sev.	d. jas.	
	2. popol.	743.9 mm.	—3.8 C	sl. jzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.1 mm.	—8.8 C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura —10.2, za 9.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 98.75	gld. 98.80
Srebrna renta	98.40	98.40
Zlata renta	117.25	117.35
5% marena renta	101.80	—
Akcije narodne banke	993	998
Kreditne akcije	322.60	322.50
London	120.90	120.75
Srebro	—	—
Napol.	9.61 1/2	9.61 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.70
Nemške marke	59.22 1/2	59.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 147	gld. —
Državne srečke iz l. 1854	100	194
Ogerska zlata renta 4%	114	55
Ogerska papirna renta 5%	101	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 130	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	80
Kreditne srečke	100 gld. 193	50
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	243	50

MAGGIJEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri J. Buzzoliniju. (21)

Oskrbništvo **Josipa Dekleve v Malem Otoku** pri **Postojni** oddaje za bodočo spomlad sledeča gozdna dreveseca, in sicer:

200.000 dveletnih mecesnov, tisoč po 2 gld. 40 kr.
1,500.000 „ smerečie, „ „ 1 „ 80 „
200.000 triletnih „ „ „ 2 „ 20 „

Oglasila, katerim je dotični znesek priložiti, sprejema

(41—3)

oskrbništvo.

Hišne telegrafe,

telefone

in strelovode

napeljuje po najnovejši, zanesljivo delujoči metodi in po najnižji ceni (92 4)

Josip Rebek

ključavničar v Ljubljani.

Vsa posamična dela so vedno v zalogi.

Zahvala.

Za meni povodom Najvišjega odlikovanja izražena laskava voščila usojam si izrekati globoko čuteno zahvalo.

Dr. Jarnej Suppanz

vitez Franc Jožefovega reda,
c. kr. beležnik in predsednik beležniške
komore za Kranjsko.

Gostilnica

v najboljšem stanu

oddá se takoj v šmartnem pri Litiji.

Več iz prijaznosti pri vratarju hotela „pri Slonu“ v Ljubljani. (129—2)

Izvežbanega, obeh jezikov popolnem zmožnega

pisarja

išče za svojo pisarnico (134—8)

Dr. Franc Jurtéla, odvetnik
v Smarji (St. Marein bei Erlachstein).

Čevlji za ples po
in više (139—2)

Antonu Cerarju, Šelenburgove ulice.

Gostilnica „Pri vinogradu“

Sv. Florijana ulice št. 10.

Toči se italijansko vino:

Rudeči Castellamare 28 kr. liter.
Bell Segesta 32 „ „
Bell Marsala 36 „ „
Belo dolensko 40 „ „

Pri točenju čez ulico dajem, ako se vzame najmanj 5 litrov, 5% rabat.

(153—1)

Josipina Kotnik.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karmnova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineški tuš, kompendije, zavitki, krivuljna črtala, trikotni, poštevanki, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškolkje in srebroškolkje, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II (22)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejovice, Solnograda, Lince, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.

„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 08 „ popoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—27)

Notarskega kancelista

vzprejme s 1. marcem notar v Ljubljani. Prosilci morajo se izkazati, da so že bili v jednaki službi, da so trezni, popolnoma sposobni, zanesljivi in da imajo lepo in hitro pisavo.

Ponudbe naj se dološljeje upravnistvu „Slov. Naroda“ do 15. februarja. (94—6)

Mlin in žaga

v trgu in ob reki Vipava ležeči, h graščini Vipava pripadajoči, oddasta se proti dobrimi pogojem takoj v najem. (116—2)

Več se poizve pri oskrbnistvu graščine Vipava.

Podpisaneu je čast naznaujati, da bode tri dni od danes naprej

14 garantirano pristnih

starih italijanskih

gostilij

vse od glasovitih mojstrov, kakor:

Stradivari-ja, Guarneri-ja, Amati-ja iz
Kremone, 2 od Guadagnini-ja itd.

po ceni prodajal.

Dobiti ga je moči v hotelu „pri Slonu“ št. 26 od 10.—12. ure dopoldne in od 3.—6 ure popoldne.

(136—2)

Giovanni Rizzato.

Poslovno naznanilo.

Čast mi je spoštovanim p. n. naročiteljem najuljudneje zahvaliti na zaupanju, ki ga je toliko let izkazovalo mojemu ranjcemu očetu, ter si usojam naznaniti, da sem sedaj

kamnoseško obrt

v lastni hiši

Paromlinske ulice št. 9 v Ljubljani

samostalno prevzel in da bodem isto nadaljeval nespremenjeno.

Ob enem se priporočam za izvrševanje vseh

umetnijskih in kamnoseških del na zgradbah

katero izvršujem najsolidneje in najceneje.

Tudi je pri meni o vsakem času bogato skladišče gotovih najlepših ter iz najrazličnejših mramorjevih vrst po najnovejših arhitektonskih načrtih izdelanih

nagrobnihih spomenikov

po najnižjih cenah.

Ceniki, obrisi in uzorci pošiljajo se na zahtevanje.

Z velespoštovanjem

Vinko Čamernik

kamnosek.

(132—1)